

No: 590 – Mahreç İşareti

AZDAVAY YÖRESEL GİYSİLERİ

Tescil Ettiren

AZDAVAY BELEDİYESİ

Bu coğrafi işaret, 6769 sayılı Sınai Mülkiyet Kanunu kapsamında 27.03.2020 tarihinden itibaren korunmak üzere 12.11.2020 tarihinde tescil edilmiştir.

Tescil No	: 590
Tescil Tarihi	: 12.11.2020
Başvuru No	: C2020/091
Başvuru Tarihi	: 27.03.2020
Coğrafi İşaretin Adı	: Azdavay Yöresel Giysileri
Ürün / Ürün Grubu	: Giysi / Dokumalar
Coğrafi İşaretin Türü	: Mahreç işareti
Tescil Ettiren	: Azdavay Belediyesi
Tescil Ettirenin Adresi	: Merkez Mahallesi Cumhuriyet Caddesi No:2 Azdavay KASTAMONU
Coğrafi Sınırı	: Kastamonu ili Azdavay ilçesi
Kullanım Biçimi	: Azdavay Yöresel Giysileri ibaresi ve mahreç işareti amblemi, ürünün ambalajı üzerinde kullanılır. Ürünün ambalajı üzerinde kullanılmadığında, Azdavay Yöresel Giysileri ibaresi ve mahreç işareti amblemi, işletmede kolayca görülecek şekilde bulundurulur.

Ürünün Tanımı ve Ayırt Edici Özellikleri:

Azdavay Yöresel Giysileri, yörede yaşayan kadınlar tarafından dokunan ve gündelik hayatta ve özel günlerde giyilen Azdavay ilçesi ile özdeşleşmiş giysilerdir. Azdavay Yöresel Giysileri başa giyilen takke ve takkeyi tutması için “çene ipi”, “paça” adı verilen şalvar, “sayvanlı” adı verilen entari ve “delme” adı verilen yelek, kuşak ve “ön bezi” denilen önlükten oluşur.

Fotoğraf 1:Azdavay yöresel giysilerinin önden ve arkadan görünümü.

Takke

Bezden yapılmış, üzeri kanaviçe işlemeli etrafına çeki bağlanarak kullanılan yörede fes olarak da bilinen bir başlıktır. Kişinin kullandığı takkeden medeni durumu anlaşılır. Takkelerin kullanıma hazır hale gelmesi için evlilerin takkesine yörede “çökü” adı verilen çeki bağlanır, bekâr takkesine ise peyik adı verilen kılıf geçirilir. Takkelerin üzerinde kişiyi nazardan koruduğuna inanılan irili ufaklı üçgenler “muska” ve ortasında küçük noktalar olan karelerden oluşan “göz” motifleri kullanılır.

Cene İpi

Takkenin baştan kaymasını önlemek için, çenenin altından geçirilerek kulakların önünden ya da arkasından geçirilip tepede bağlanarak kullanılan takılara “çene ipi” denir(Fotoğraf 18). Yörede “çene boncuğu, imik bağı” gibi isimlerle de anılır.

Fotoğraf 2. Çene ipi görünüşü.

Paça

Paça, belden aşağı topuklara kadar bacakları örter. Yörede dikimi sırasında üst kısımda pazen ya da basma gibi pamuklu kumaş, alt kısımlarında ise kırmızı üzerine renkli desenleri olan sentetik kumaşlar kullanılır. Paça uçlarına ve bel kısmına lastik takılarak kullanılır.

Fotoğraf 3. Paçanın görünüşü.

Entari

Entari modelleri, boydan robalı ve diz altına kadar uzundur. Yuvarlak olan yakanın arka kısmına tek ya da ön kısmına yakadan robaya kadar birkaç düğme bulunur. Entarinin ön etek ucu düz, arka etek ucu ise bir karış eninde “sayvanlı” yani fırfırlı olarak dikilir. Yaka, kol, roba ve etek dikişlerinin üzerleri çeşitli renklerde sutaşları ile süslenir.

Fotoğraf 4. Entarinin ön ve arkadan görünüşü.

Yelek

Yörede “delme” adı verilen yelek, sentetik kumaştan dikilir. İçi astarlı olan yeleğin yakası elbisenin robasının görüleceği şekilde göğüs altına kadar oyuktur. Astar olarak kullanılacak kumaş basmadır, düz veya desenli olabilir. Boyu oldukça kısadır, ön parçalar göğüs altı hizasında iki, üç düğmeyle birleştirilir. Oyulmadan düz bırakılan kol ağızlarına, ince orlon iplik ve dikiş iğnesi kullanarak “kıvratma” adı verilen baskı tekniği ile çevrelemekte ve omuz

üzerine bu iplikten yapılmış, ufak bir püskül tutturulur. Yeleğin ön parçalarında yaka kenarları boncuklu ya da boncuksuz oyalar, sutaşları dikilerek ya da nakış ile süslenir.

Fotoğraf 5. Delme örnekleri.

Kuşak

Kadın giyimini tamamlayan kuşaklar beli sıcak tutmak ve korumak için kullanıldığı gibi bele gelen kat yerleri para, anahtar, çakı gibi eşyalarını taşıyan bir cep görevi de görür. Kare şeklinde ve iki kenarı saçaklı olan kuşak, karşılıklı iki köşesi birleştirilecek şekilde katlanarak kullanılır. Üçgen kısım arkaya gelecek şekilde elbisenin üzerinden bele, dolanarak "şerit" adı verilen dar dokumalarla bağlanarak tutturulur. Azdavay köylerinde dokunan kuşaklık bezlerin örgüsü dimi örgüdür.

Fotoğraf 6. Kuşak kullanımı.

Şerit dokuma

Kuşağın bele tutturulmasında kullanılan 1-1,30 cm eninde 3-4 m boyunca ince uzun bir dokumadır. Bele sarılan kuşağın üzerine, iki kez dolanarak arkada düğümlenir.

Fotoğraf 7. Şerit dokuma.

Ön bezi

Ön bezi 30-40 cm genişliğinde, 110-150 cm boyunda, çizgili olarak dokunur. Azdavay köylerinde dokunan ön bezlik dokumaların örgüsü “bezayağı” örgüdür.

Üretim Metodu:

Takke

Takke yapımında kullanılan etamin kumaş, 10-12 cm çapında bir daire ve buna orantılı iki eşkenar üçgen şeklinde kesilir. Üçgen olarak kesilen etamin kumaşlar taban kısımlarından birleştirilir ve tam ortadan içe doğru kıvrılarak iki kat haline getirilir. Takkenin yan kısımlarını oluşturan 10 cm enindeki bu parça ve tepe kısmını oluşturan daire kumaş, üzeri ince orlon iplik kullanılarak kanaviçe tekniğiyle işlenir. İşlenen parçalar daha sonra birleştirilir.

Evli takkesine çeki dolanır. Çeki olarak kullanılan tülbentler, düz siyah veya siyah üzerine kırmızı veya sarı renklerde büyük beneklerin bulunduğu “üç güllü veya elmalı” adı verilen tülbenttir. Çekinin takkeye bağlanması işlemine “çökü dürme” denir. Çeki olarak kullanılacak tülbent köşelerinden birleştirilecek şekilde katlanıp kesilerek iki üçgen parça elde edilir. Bu üçgenlerden biri, ince şerit bir kumaş etrafında sivri ucundan itibaren katlanarak ince rulo haline getirilir. Rulo halindeki tülbent hafifçe nemlendirilir ve yine nemlendirilmiş olan takkenin alt kenarına dolanarak bağlanır (Fotoğraf 8). Çekinin ön orta kısmına “burma”, onun üzerine ise yine boncuklardan örülen oylar yerleştirilir

Fotoğraf 8. Çekinin takke etrafına bağlanması.

Burma, çeki ile birlikte kullanılan sarı ve siyah renk küçük cam boncuklar kullanılarak tığ ile örülen ve bir süsleme elemanıdır. Boncuklar dikiş iğnesi yardımıyla sarı ve siyah olmak üzere her renkten ikişer tane olacak şekilde renkli dantel ipine dizilir. Daha sonra tığ ile dört tane zincir çekilir, ipe dizilen boncuklardan üçü ip ile birlikte alınarak tığ bu atılan zincirlerin üzerine batırılarak ilmek atılır, bundan sonra her sırada tek boncuk alınarak takkenin yarısını kaplayacak uzunluğa varana kadar sık iğne ile örme işlemine devam edilir. Çeki sarılan takkelerde, çekinin alt kısmına dolanan burma yanında çeşitli boncuk ve oylar kullanılır. Burmanın alt ve üst iki kenarında kullanılan boncuklar dikiş iğnesi yardımıyla on mavi, bir altın rengi olmak üzere ipliğe geçirilir. Bu boncuk dizileri, eni üç-dört cm ve boyu 20-21 cm olan dikdörtgen bir kumaş parçasının iki kenarına dikilir. Burma örgü, kenarlarına boncuk dikilen bu kumaşın ortasına yerleştirilir ve iki kenarında bırakılan ip takkenin etrafından dolanarak arka kısmında düğümlenerek sabitlenir.

Boncuklu oylar, takkeye sarılan çekinin üst kısmına yerleştirilir. Boncuklu oylar dikiş iğnesi yardımıyla ipe geçirilen mavi renk cam boncuklar ile tığ kullanılarak örülür. Önce bir sıra zincir çekilir. İlk sırada boncuklar ip üzerinden üçer üçer alınarak iki ilmek atılır ve alttaki zincir üzerine batırılarak örmeye devam edilir. Boncuklu olan sıradan sonra, tığ ile zincir çekip alttaki sıraya batmak üzere, 4-5 sıra örülerek boş kutu örme işlemi devam edilir. Oyanın diğer kenarı da altın ya da gümüş rengi boncuklarla örülür. Bu örülen parça ikiye katlanarak iki boncuklu sıra üst üste gelecek şekilde kullanılır. Takkenin ön kısmına eklenen parçaların sabit durması ve takkenin yeni şeklini koruması sağlanır. Son şeklini alan takke sertleşerek kalıp gibi durması için şekerli su ile ıslatılarak kurumaya bırakılır (Fotoğraf 9).

Fotoğraf 9. Takkenin iç ve tepeden görünüşü.

Bekâr takkeleri, takkelerin üstüne peyik adı verilen kılıf kaplanarak kullanılır. Peyik, desenli ya da düz renk olan herhangi bir kumaştan olabilir. İki farklı peyik hazırlama şekli vardır.

Peyik yapımında kullanılacak kumaş eşkenar üçgen şeklinde iki parça olacak şekilde kesilip, kesilen kumaşlar tabanlarından birleştirilerek tam ortadan içe doğru kıvrılarak iki kat haline getirilir ve kumaşın tepeye gelecek kısmı, kenarı kıvrılarak dikilir. Bu kıvrılan kenarın içinden iplik geçirilerek büzülür ve peyiğin ön kısmı pullar dikilerek süslenir. Dikilen ve süslenen peyik, son şeklini alan takke üzerine yerleştirilir, alt kenarından ipe büzüştürülüp bağlanarak takke üzerinden kayması önlenir. Alt ucuna iğne ile “kıvratma” adı verilen kenar baskısı yapılır. Yine evli takkesinde olduğu gibi şeklini koruması için şekerli su ile ıslatılarak kurumaya bırakılır.

Çene ipi

Çene ipi, çeşitli renklerde ufak cam boncuklar ipe geçirilerek üretilir. Boncuk dizilerinin sayısı isteğe göre artıp azaltılabilir.

Paça

Paça dikiminde, alt ve üst kısımlar için 1,50’şer m olmak üzere toplam 3 m kumaş kullanılır. Üst kısım için 1,50 m kumaş 50 cm’lik üç eşit parçaya ayrılır. Kumaşın iki parçası paça için kullanılırken üçüncü parça kullanacak kişinin bedenine göre 35-50 x 35-50 cm arası kare olacak şekilde kesilir. Ağ kısmı için kesilen bu parça belden aşağıya 20 cm aşağıya paçaların arasına yerleştirilerek dikilir. Beli ve bileği lastiklidir. Paça boyu ayak bileklerindedir.

Entari

Entari dikiminde sentetik kumaşlar kullanılır. Entari dikiminde, entariyi kullanacak kişinin bedenine göre 4,30-6,00 m arasında kumaş kullanılır. Entarinin ön kısmı 90 cm eninde olan kumaştan, 25-30 cm boyda roba, 70-75 cm boyda olan gövde, 50 cm arka üst kısmı, 60-65 cm olan boyda gövdeden oluşur. Önde roba, arkada bel kısmı büzülerek dikilir, entarinin eteği (hem ön hem arka kısım) 20-25 cm boyda 540 cm ende (45 cm eninde 6 parça eklenerek yapılan) olan ve “sayvan” adı verilen firfir kısmından oluşur. Kol kısmı kişinin kol uzunluğuna göre 50-55 cm arası uzunluktadır, bilek kısmına “büzme” adı verilen manşet takılır. Manşet kısmı düğmeli ya da çıtçıtli olabilir. 90 cm eninde ve kol boyundaki kumaş iki eşit parçaya bölünerek, kollar dikilir. Kolları kalın olan kişiler için 45 cm’lik kumaş parçalarının yetmediği durumlarda, kolun iç kısmında “kuyma” adı verilen dikdörtgen kumaş eklenir.

Yelek

Yelekler tek parça olarak dikilebildiği gibi üç parça olarak da dikilebilir. Tek parça yelek dikiminde, eni 90 cm olan kumaş beden boyu kadar alınır ve kumaş ikiye katlanarak, orta noktasına yaka açıklığı verilir ve ön beden olacak kısım boydan boya kesilir. Üç parçalı yelek dikiminde ise, arka beden için tek, ön kısımlar için iki parça kumaş kesilir. Yaka açıklığının göğüs altında kalan kısmında iki adet düğme ya da çıtçıt dikilir. Yeleğin iç kısmı basma kumaş ile astarlanır.

Yeleğin zeri işleme ve boncuklu tığ oyaları ya da sutaşları ile süslenir. Süslemede oya kullanılacaksa, yelek astarlandıktan sonra, tığ ve boncuk kullanılarak yapılan iki boyutlu şerit şeklinde ki oyalara, üstten yaka kenarına el dikişi ile tutturulur. Eğer iğneyle işleme yapılacaksa, motif özelliğine göre yaka kenarına desen işlendikten sonra astarlama yapılır. Yeleğin rengiyle tamamen kontrast oluşturan oya ve boncuklar yaka kenarına itinayla yerleştirilerek elde tutturulur. Entarilerde kullanılan hazır harçların, makine dikişi ile tutturularak yeleklerin yaka süslemelerinde ağırlıklı olarak kullanılır. Ayrıca bazı örneklerde omuz ve kol ağzında şerit süsleme yerine hazır harç

sutaşı kullanılır. Genel olarak yaka kenarında kullanılan sutaşlarının veya boncukların renginde ince ipliklerden bükümlü şeritler yapılır. Bu bükümlü şeritler yeleşin, kol çevresi ve yaka çevresindeki dikiş görüntüsünü temizlemek ve süslemek amacıyla dikilir.

İşleme yapılan yeleklerde, etamin işi olarak adlandırılan çapraz iğne tekniği de kullanılır. Tıgla tapılan boncuklu oyalarda, zincir ve sık iğne tekniği kullanılarak birbirine benzeyen yelpaze, çiçek ve dairesel formlu motifler yapılır. Oluşturulan bu motifler yelekler üzerine el dikişiyle tutturulur. Ayrıca hazır harçla yapılan kenar süslemelerine ek olarak, zincir tekniğiyle üçlü ya da dördü boncuklarla yapılan ince şerit oya, pul boncuklar, renkli hazır harç payetler kullanılarak süsleme yapılır.

Serit

Yapımında orlon iplikler kullanılır. Kullanılan renkler sarı, kırmızı, siyah, bordo, yeşildir ancak ağırlıklı olarak kullanılan renkler sarı ve kırmızıdır. Yüzeyinde ufak kareler şeklinde desenler bulunur.

Şerit, dizler arasında gerilen çözü iplikleri üzerinde bir kaç dal parçası kullanılarak dokunur. Bu malzemelerden biri 2-3 cm çapında 10-15 cm arası uzunlukta diğeri daha ince ve kısadır.

Çözgü, araları istenilen çözgü boyuna göre 3-4 m. arasında ayarlanan iki çivi ya da kapı kolu vs üzerinde hazırlanabilir. Çözgü teli sayısı istenilen dokuma enine göre 30-40 tel arası olabilir. Çözgü iplikleri istenilen çözgü teli sayısına ulaşana kadar istenilen renkli iplik sırası bitmiş bir örneğe göre takip edilerek iki çivi etrafında dolanarak çözülür. Çözgü çözme işlemi bitince iplerin ucu kesilerek yumaklardan ayrılır. Çözgü ipi üzerindeki farklı renk iplerin uçları birbirine bağlanır. Büyük bir çile halindeki bu çözgü dizler arasında gerdirilebilecek uzunlukta kenardan düğümleir, bir kenarında çözgü telleri tek tek gücü tahtası amacıyla kullanılan dal parçası etrafında dolanır. Bu işlemi yaparken çözgü tellerinden biri dal parçasının etrafında önden arkaya doğru sarılırken diğeri tam tersi yönde arkadan öne doğru sarılır.

Tüm çözgü ipleri bu dal parçası etrafında sarıldıktan sonra pamuklu bir ip yardımıyla gücü bağlama işlemi yapılır. Gücü bağlamada kullanılacak iplik, bu dal parçasının altından geçen ipliklerin etrafından dolanarak yapan kişinin işaret parmağı üzerinde dolanır (Fotoğraf 34). Bütün çözgü telleri etrafında dolandıktan sonra bu iplerin arasına 5-6 cm uzunluğunda olan ince dal parçası takılıp sıkıştırılarak düğüm atılır.

Fotoğraf 10. Gücü bağlanması.

Çözgüler oturur pozisyondaki kişinin dizlerinin etrafından, gücü tahtası dokuyan kişinin sağında olacak geçirilerek dokumaya başlanır. Atkı olarak kullanılacak iplikten ufak bir yumak hazırlanır. Dokuma işlemi atkı ipi, bir sıra gücü tahtasının üzerindeki iplerin arasından, bir sırada da gücü tahtasının kaldırılması ile oluşan çaprazlıktan atılarak dokuma işlemine devam edilir. Atkı ipliklerinin her sırada sıkıştırılmasında ahşap ya da metal bir çubuk kullanılır.

Fotoğraf 11. Atılan atkı ipeinin sıkıştırılması.

Çözgünün sonuna gelindiğinde, iki ucunda kalan iplikler, ikiye ayrılıp küçük bir saç örgü yapılarak uçları bağlanır.

Kuşak

Fotoğraf 12. Azdavay kuşağı.

Kuşak dokumada dört ayak, dört çerçevesi ahşap tezgâhlar kullanılır. Kuşak yapımında orlon iplik kullanılır. Bir kuşak için yaklaşık olarak 1 kg (6 çile) iplik kullanılır. Kuşak dokumalarda kullanılan renkler yeşil, beyaz, siyah, mavi, sarı, pembe ve kırmızıdır. Dokumanın atkı ve desen iplikleri çözgü ipliklerine göre daha incedir.

Dokumacılıkta “atkı”, kumaşı oluşturan iki iplik sisteminden kumaşın enine doğru olanları tanımlar. Atkı iplikleri, çözgü iplikleriyle dik açıdır. Bu iki iplik kumaşın dokusunu oluşturur. Desen, atkı ve çözgü ile oluşturulabildiği gibi bazı dokuma tiplerinde atkı, çözgü yanında ilave atkı iplikleriyle oluşturulur. Bunlara “desen iplikleri” de denilir. Yörede ilave atkı ipi ya da desen ipine “menük” adı verilir.

Çözgü hemen tezgâha aktarılacaksa “tahar çekme” işlemine başlanır. Dokumacılığın en önemli işlemlerinden biri olan “tahar çekme” çözgü ipliklerinin gücü deliklerinden belirli bir düzene göre geçirilmesi işlemidir. Dokumanın yapısına verilecek olan desen böyle oluşturulur. Bu dokumalarda düz tahar uygulanır.

Kuşaklık bezin dokuması sırasında, yaklaşık olarak 105-120 cm. dokumadan sonra; yine yaklaşık olarak 40-50 cm. uzunluğunda çözgü, saçak olarak bırakılmakta ve verilen aradan sonra dokumaya devam edilmektedir. Bu işlem iki kez tekrarlanmaktadır. Saçak için bırakılan çözgüler arasındaki dokunmuş kısma "kanat" adı verilir.

Yörede dokunan kuşaklık bezlerde ayna kapağı motifi yer alır. Motifi oluşturmada siyah zemin atkısının dışında çeşitli renklerde ilave atkı iplikleri kullanılır. Yine orlon olan bu ilave atkı iplikleri motifi oluşturmaya yetecek uzunlukta parçalar halinde kesilerek önceden hazırlanır.

Eni ortalama 30-35 cm arasında olan kuşaklık bezlerin, eninde ortalama 7-8 adet dokumanın boyu doğrultusunda uzunluğuna görülen ve farklı renkte çözgü iplikleri ile sağlanan düz dokuma kısmı bulunur. Motifler, bu düz dokuma kısımların arasında alan sütunlarda oluşturulur. Zemini siyah olan motifler yukarıya doğru bir sağa, bir sola olacak şekilde, zikzak şeklindedir. Her bir motif 21-22 çift çözgü teli arasında oluşturulur.

Motifler, dokumanın genişliğince zemin atkısından sonra, 4. ve 2. ayaklara basılarak değiştirilen ağızlıktan her sütunda oluşturulacak motif için farklı renkte olmak üzere, ilave atkı ipliklerinin el ile tek tek geçirilmesi, daha sonra 1. ve 3. ayaklara basılarak bu ipliklerin tekrar diğer tarafa geçirilmesi şeklinde oluşturulur. İlave atkı ipliklerinin iki kez geçirilmesinden sonra dört kez de zemin atkı ipi geçirilir. Bu işlem sırasında renkli desen ipliklerinin, çaprazlığın yönüne göre her sırada bir çözgü teli kaydırılarak altı ya da yedi kez tekrarlanması gerekir. Daha sonra

sıra her bir çapraz şeklindeki motiflerin arasında ilave atkı iplikleriyle sağlanan enine çizgilerin olduğu kısma gelir. Bu kısımda 4. ayağa basılarak sağlanan ağızlıktan, sadece sütunlar arasındaki kısımlara, ilave atkı iplikleri geçirilir daha sonra 3. ayağa basılarak iplik diğer tarafa doğru tekrar geçirilir. Aynı işlemlere her yatay çizgiden sonra zikzağın yönü değişecek şekilde devam edilir.

Dokuma işlemi tamamlanınca dokunan kısım taraktan kesilerek kalan çözü tellerinden ayrılır ve dokuma silindirinden çıkarılır. Daha sonra arada bırakılan saçaklık çözü, ortadan kesilerek üç kanat birbirinden ayrılır. Eni 35-40 cm, boyu 105-120 cm. civarında olan bu üç parçanın uzun kenarlarından birleştirilmesiyle, iki kenarı saçaklı olan kare kuşak elde edilir. Bu birleştirme işlemine yörede "çatma" adı verilir. Saçaklar serbest bırakılabildiği gibi, bazen de örülebilir.

Ön bezi

Ön bezi yapımında çözüde pamuk (20/2), atkıda ince orlon iplik kullanılır. Bir ön bezi için 250 g iplik kullanılır. Çözüde beyaz renk pamuk iplik kullanılırken, atkıda yeşil, beyaz, siyah, mavi, sarı, turuncu pembe, kırmızı gibi çok canlı renklerde orlon iplikler kullanılır. Çözü teli sayısı 400 adet, çözü boyu ise bir ön bezi için yaklaşık 150 cm civarındadır. Gücülerden geçirilen çözü telleri, ayrıca ikişer ikişer tarak dişleri arasından da geçirilir. Bu şekilde tezgâhın dışında taharı yapılan çözü, tezgâha taşınmakta, çözü'nün taraktan geçirilmiş uçları dokuma silindirine bağlanır, diğer ucu ise çözü silindirinin etrafından dolaştırılıp, tezgâhın üzerinden dokuyucunun oturduğu yerin arka kısmından yere sabitlenir.

Ön bezi dokumadaki çizgiler atkı iplikleriyle sağlanır. Atkı, ayaklara sırasıyla basılarak açılan aralıktan atılıp, tarak kısmının çerçevesiyle sıkıştırılarak dokuma işlemi yapılır. Hangi renklerin bir arada kullanılacağı ve hangi renkten kaç sıra atkı atılacağı tamamen dokuyan kişi belirler. Tezgâhtan çıkarılan önlük bezleri 110-150 cm arası uzunlukta kesilerek satışa sunulur. Dokuma kullanıcılar tarafından boyundan ikiye kesilir ve dokumanın eni boyuna gelecek şekilde birbirine makine ile dikilerek kullanılır. Arkadan bele bağlanması için herhangi bir kumaştan dikilen kemer üst kısmına dikilir.

Fotoğraf 13. Kullanıma hazır hale gelen ön bezi.

Coğrafi Sınır İçerisinde Gerçekleşmesi Gereken Üretim, İşleme ve Diğer İşlemler:

Yöre insanının kültür ve emeğiyle şekillenerek günümüze kadar ulaşan Azdavay Yöresel Giysileri, ustalık gerektiren üretim yöntemi vasıtasıyla Azdavay ilçesine ünüyle bağlıdır. Bu sebeple üretimin tüm aşamaları, belirtilen coğrafi sınırdaki gerçekleştirmelidir.

Denetleme:

Denetimler Azdavay Belediyesi koordinatörlüğünde; Azdavay Kaymakamlığı, Azdavay Halk Eğitimi Merkezi Müdürlüğü ve Azdavay Belediye Başkanlığının görevlendireceği ürün hakkında bilgi sahibi birer kişinin katılımı ile oluşturulan denetim mercii tarafından yılda bir kez düzenli olarak ve şikâyet halinde ise her zaman yapılır.

Denetimlerde; Azdavay Yöresel Giysilerini oluşturan unsurların üretim metodunda belirtilen özelliklere uygun olarak belirtilen coğrafi sınırdaki üretilip üretilmediği ile Azdavay Yöresel Giysileri ibaresinin ve mahreç işareti ambleminin kullanımının uygunluğu denetlenmektedir.

Denetim mercii, kamu kuruluşlarından veya özel kuruluşlardan veya bunlarda görevli uzman gerçek veya tüzel kişilerden denetimin gerçekleştirilmesi sırasında faydalanabilir veya hizmet satın alabilir. Tescil ettiren, hakların korunmasında hukuki süreçleri yürütür.